



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1407/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., против туженог Града Враћа, Градска управа Града Враћа, коју заступа правобранилаштво Града Враћа, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 131/2019 од 16.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 131/2019 од 16.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 131/2019 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 131/2019 од 16.01.2020. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П1 754/2018 од 24.10.2018. године, којом је, ставом првим изреке, одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име законске затезне камате због кашњења у исплати поклон честитке за Нову 2018. годину, исплати износ од 159,72 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца да му тужена, на име законске затезне камате због кашњења у исплати поклон честитке у износу од 2.000,00 динара за двоје малолетне деце за Нову 2018. годину, исплати износ од 159,72 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Законом о Буџету РС за 2018. годину нису била предвиђена нити одобрена средства за поклон – новчану честитку за Нову годину, а тужилац у складу са чл. 228. и 231. ЗПП није доказао тврдњу да је тужени као послодавац, у складу са закључком Владе РС од 27.12.2017. године (којим је препоручено органима државне управе, службама Владе и свим другим директним односно индиректним корисницима буџета РС који нису у претходној години права стечених у 2014. години па надаље обезбедили деци својих запослених поклоне за Божић и Нову годину у складу са општим актом, да то учине до 31.12.2017. године у износу од по 1.000,00 динара по детету, за 2015, 2016, 2017. и 2018. годину) донео решење којим је тужиоцу одредио исплату средстава за обезбеђење поклон честитке за Нову 2018. годину у износу од 1.000,00 динара по малолетном детету, односно у износу од укупно 2.000,00 динара, самим тим није доказао да је и када поклон честитка за Нову 2018. годину тужиоцу исплаћена, односно да је исплаћена у доцњи, за који случај би му припадало право на исплату обрачунате законске затезне камате као главог дуга.

У таквом случају нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда да се обрачуната законска затезна камата на износ главнице, за период од доспећа до исплате, може досудити у виду главног и самосталног потраживања након исплате главног дуга, што у конкретном случају тужилац није доказао, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији. Из правноснажне одлуке на коју се тужилац позива у ревизији произлази оцена основаности захтева за исплату законске затезне камате због доцње у исплати главног дуга, у ситуацији када је у поступку утврђено да је главни дуг исплаћен, што није ситуација у конкретном случају.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.02.2018. године, са захтевом за исплату поклон честитке за Нову 2018. годину за двоје малолетне деце у износу од по 9.313,00 динара, односно ради наплате новчаног потраживања у износу од 18.626,00 динара. Поднеском од 21.09.2018. године тужилац је преиначио тужбу, утолико што је тражио исплату законске затезне камате због доцње у исплати поклон честитке за Нову 2018. годину у износу од 159,72 динара. Првостепена пресуда донета је 24.10.2018. године, а другостепена пресуда донета је 16.01.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**